

У складу са чланом 8. став 3. Одлуке о утврђивању назива улица и тргова ("Службени лист града Зрењанина", бр. 11/05 и "Службени лист града Зрењанина", бр. 21/08, 6/09 и 14/11) Комисија за утврђивање назива улица и тргова у граду Зрењанину је на седници одржаној 31.03.2017. године утврдила Предлог решења о додели назива у граду Зрењанину:

1. Да се назив улице "Ријечка" промени тако да носи назив улице "Надежде Петровић".

Надежда Петровић је рођена у Чачку 1873. године. Године 1884. са породицом се преселила у Београд где је 1891. године завршила Вишу женску школу у Минхену. Од 1898. године започиње школовање у Минхену у атељеу "Антон Ажбеа", а већ 1900. привремено напустила Минхен и дошла у Београд како би одржала своју прву самосталну изложбу. Међутим конзервативна српска средина није била у стању да прихвати новине које је донело њено сликарство и само је неколико критичара препознало њен уметнички капацитет. Након тога је наставила студије у Минхену. Из Минхена се 1904. се враћа у Србију и ангажује се око организације Прве југословенске организације, учествује у оснивању Ладе, а била је и покретач Прве југословенске уметничке колоније у Сићеву и Пироту. 1912. отвара у Београду сликарску школу. Била је један од оснивача Кола српских сестара. Обилазећи Србију и Македонију сликајући људе и пределе, слика фолклорне мотиве, људе и жене у народној ношњи, а из тог периода потичу њени пејзажи из Ресника. У Паризу је сликала Булоњску шуму, портрете француских сељака. У Првом Балканском рату учествује као добровољна болничарка на фронту, а потом је и у Првом светском рату поново са српском војском. И за време рата је сликала пределе кроз које је пролазила, српске средњовековне манастире и друге задужбине. Последња њена слика је представа ефемерне болнице у Ваљевоу, управо оне у којој је умрла од тифуса 1915. године.

2. Да се додели назив улице Милева Марић Ајнштајн на локалитету зоне Југоисток на делу парцеле кат. бр. 15365/82 у к.о. Зрењанин I (од границе са парцелом кат. бр. 15365/81 на западу до границе са парцелом кат. бр. 15365/92 на истоку).

Милева Марић Ајнштајн је рођена у Тителу 1875. године. Отац јој је био војно лице па су живели у Руми, Загребу, Новом Саду. Матурирала је у гимназији у Сремској Митровици као најбољи ђак у математици и физици. Године 1896. уписала је студије на Државној политехничкој школи у Цириху. У току студија упознала је свог колегу Алберта Ајнштајна. Због везе са Албертом није завршила факултет. Венчала се у Берну 1903. године. Наредних година Милева је пратила Ајнштајна на путу успешне научне каријере. Општа теорија релативности донела је Ајнштајну светску славу. За објашњење фотоелектричног ефекта добио је и Нобелову награду. Многи истраживачи сматрају да је Милева имала огроман утицај на Алберта и да је дала велики допринос његовим научним достигнућима.

Милева и Алберт Ајнштајн имали су двоје деце, ћерку Лизерл и сина Едуарда. Њихов брак је трајао до 1919. године. Након развода имали су доста финансијских и других неспоразума. До краја живота Милева је остала уз оболелог Едуарда. Умрла је у Цириху 1948. године.

3. Да се додели назив улице на локалитету зоне Југоисток, део парцеле кат. бр. 15365/82 у К.О Зрењанин I и део парцеле кат. бр. 15367/8 у К.О Зрењанин I (улица почиње у најсевернијој тачки, затим се пружа југоисточно до границе са кат. парц. бр. 12991/1 на југу, улица се даље пружа ка југозападу до границе са кат. парц. бр. 15370/1, ту се улица ломи под правим углом и пружа ка североистоку), даје се назив улица "Проф. др Тихомир Вребалов".

Проф. др Тихомир Вребалов рођен је 1924. год. у Меленцима. Основу школу похађа у родном месту, гимназију завршава у Зрењанину, а Пољопривреди факултет у Земуну. Као одличан студент био је стипендиста Ректората Београдског универзитета. Докторат наука одбранио је 1964. године. За редовог професора Пољопривредног факултета у Новом Саду, на предмету Посебно ратарство, изабран је 1977. године.

Као угледан научни радник Тихомир Вребалов био је на челу Института за ратарство и повртарство Пољопривредног факултета у Новом Саду од 1968.- 1989. године. Руководио је бројним пројектима и програмима из области пољопривреде, како у земљи, тако и на међународном плану.

Тихомир Вребалов током своје каријере стекао је бројна стручна и друштвена признања која га издвајају у најужи круг људи који су својим делом задужили друштвену средину, а завичај посебно.

4. Да се додели назив улице др Милан Момирски на државном путу IB реда бр. 18, пут Зрењанин-Лазарево (од раскрснице са Банатском улицом и Темишварским друмом ка Лазареву све до излаза из грађевинског подручја) чине парцеле пута и делови парцела које чине путни појас, односно парцеле кат. бр. 12574, 15041/2, 15041/2, 12573, 12572, 12571/2, 12571/1-део, 12569/1-део, 12285, 12980/1, 12995/2, 12996-део, 12307-2-део и 12980/2 у К.О. Зрењанин I.

Др Милан Момирски је рођен у Зрењанину 1930. године где је завршио основну и средњу школу. Дипломирао је на Машинском факултету у Београду. Магистарску тезу и докторску дисертацију у области техничких наука одбранио је такође на Машинском факултету Универзитета у Београду. Милан Момирски је свој радни век провео као професор на Вишој техничкој школи и Техничком факултету у Зрењанину. Изузетно велики допринос дао је у развоју Више техничке школе и формирању Техничког факултета Михајло Пупин у Зрењанину. Истовремено, све време, Момирски је био присутан и у зрењанинској привреди. Као технички директор и саветник у Предузећу "Металопродрес" водио је развој производног програма. Био је водећи стручњак при пројектовању и освајању производње специјалних машина за ремонт мотора и алатних машина.

Милан Момирски је умро у Зрењанину 2008. године.

5. Да се назив улице Народног фронта промени тако да носи назив улице др Славка Жупанског

Др Славко Жупански је био народни трибун, председник првог Српског народног одбора, његов вођа и идеолог и учесник Велике народне скупштине у Новом Саду која је донела одлуку о присаједињењу Срема, Баната, Бачке и Барање матици Србији.

У преломним историјским тренуцима 1918. године допринео је да се, гарантујући свим грађанима слободу и безбедност, у нашем граду мирним путем преузме и успостави нова народна власт. Каснији Велики жупан Торонталске жупаније, др Славко Жупански је 17.11.1918. године дочекао и поздравио улазак српске војске са командантом Бригадиром Ристићем у Великом Бечкереку.

Комисија ОБАВЕШТАВА сва заинтересована правна и физичка лица да у року од 15 дана доставе своје сугестије, предлоге и мишљења у писаној форми, у писарници Градске управе соба 53, насловљено на Одељење за друштвене делатности.

ПРЕДСЕДНИК КОМИСИЈЕ
ЗА НАЗИВЕ УЛИЦА И ТРГОВА

Драган Петрин